

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/207/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115219550
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Sedláčková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1115219550.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Sedláčkovej a členiek senátu JUDr. Moniky Školníkovej a JUDr. Marty Šašinkovej, v právnej veci žalobcu: L. O. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, XXX XX N., Č. F., štátny občan Z., zast. JUDr. Líviou Krnčokovou, advokátkou, so sídlom 29. augusta č. 5, 811 08 Bratislava, IČO: 30 856 108, proti žalovanému: MHOLD, s.r.o., so sídlom Révová 7,811 02 Bratislava, IČO: 35 750 430, zast. Advokátska kancelária Roštár - Slovák, s. r. o., so sídlom Révová 7, 811 02 Bratislava, IČO: 36 858 731, v konaní o splnenie povinnosti, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 27Cb/147/2015-249 zo dňa 12.03.2019, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 27Cb/147/2015-249 zo dňa 12.03.2019 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že uložil žalovanému povinnosť každý prvý pracovný deň mesiaca v čase od 9:00 hod. do 15:00 hod. umožniť žalobcovi v sídle žalovaného nahliadať do nasledovných dokladov žalovaného a strpieť vyhotovenie ich fotokópií:

- účtovná kniha - denník žalovaného za roky 2012, 2013 a 2014,
  - došlé a vyšlé faktúry žalovaného za roky 2012, 2013, 2014 a za rok 2015 do 16.07.2015,
  - zmluvy uzatvorené žalovaným v rokoch 2012, 2013, 2014 a v roku 2015 do 16.07.2015,
  - mzdové listy vystavené žalovaným za roky 2012, 2013, 2014 a za rok 2015 do 16.07.2015,
  - zoznam hnutel'ného a nehnuteľného majetku žalovaného,
  - zmluva o vypracovaní analýzy výhodnosti investičného zámeru žalovaného investovať do výstavby obnoviteľných zdrojov v Rumunsku,
  - výpisy z bankových účtov žalovaného za roky 2012, 2013, 2014 a za rok 2015 do 30.06.2015,
  - návrh základnej koncepcie podnikateľskej činnosti žalovaného v zmysle spoločenskej zmluvy,
- a to počnúc právoplatnosťou rozsudku až do doby, pokiaľ bude žalobca spoločníkom žalovaného. Zároveň žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania súdu prvej inštancie vo výške 100 % voči žalovanému, pričom o výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 21.07.2015 domáhal, aby súd uložil povinnosť žalovanému poskytnúť žalobcovi k nahliadnutiu doklady týkajúce sa žalovaného, a to účtovnú knihu - denník za roky 2012, 2013 a 2014, došlé a vyšlé faktúry žalovaného za roky 2012, 2013, 2014 a za rok 2015 do 16.07.2015, zmluvy uzatvorené žalovaným v rokoch 2012, 2013, 2014 a v roku 2015 do 16.07.2015, mzdové listy vystavené žalovaným za roky 2012, 2013, 2014 a za rok 2015 do 16.07.2015, zoznam hnutel'ného a nehnuteľného majetku žalovaného, zmluvu o vypracovaní analýzy výhodnosti investičného zámeru spoločnosti MHOLD, s.r.o. investovať do výstavby obnoviteľných zdrojov v Rumunsku, výpisy z

bankových účtov žalovaného za roky 2012, 2013, 2014 a za rok 2015 do 30.06.2015, návrh základnej koncepcie podnikateľskej činnosti žalovaného v zmysle spoločenskej zmluvy, a to všetku do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozkazu na plnenie. Zároveň žiadal nahradiť trovy konania.

3. Svoj návrh žalobca odôvodnil tým, že je spoločníkom spoločnosti MHOLD, s.r.o., so sídlom Révová 7, 811 02 Bratislava, IČO: 35 750 430, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sro, vložka č. 17684/B s 30 % obchodným podielom predstavujúcim vklad na základnom imaní spoločnosti vo výške 9.959 eur. Žalobcovi je dlhodobo odopierané jeho právo nahliadať do dokladov spoločnosti vyplývajúce mu z § 122 ods. 2 Obch. zák., ktorého sa bezúspešne snaží domôcť od roku 2013, a to tak pri osobnej návšteve v sídle žalovaného a tiež prostredníctvom jeho splnomocneného právneho zástupcu. Žalovaný na písomné žiadosti žalobcu reagoval tak, že spoločnosť je pripravená umožniť žalobcovi nahliadnuť do dokladov spoločnosti, avšak táto vyžaduje, aby termín nahliadnutia bol vopred dohodnutý, zároveň však žalovaný žiadny termín neposkytol a termíny navrhované zo strany žalobcu nevyhovovali žalovanému. Listom zo dňa 01.04.2015 žalobca reagoval na doručení pozvánku na valné zhromaždenie, ktoré bolo zvolané na deň 09.04.2015 a domáhal sa, aby mu bolo umožnené na valnom zhromaždení nahliadnuť do dokladov spoločnosti, na ktorom však predseda valného zhromaždenia uviedol, že spoločnosť neodmieta žalobcovi predložiť účtovné doklady spoločnosti, avšak tieto na nenachádzajú v sídle spoločnosti, ale v archíve na Kopčianskej ulici. Žalovaný tak nezabezpečil, aby žalobca mohol svoje právo vykonať. Dňa 17.06.2015 sa konalo ďalšie valné zhromaždenie žalovaného, na ktorom sa zúčastnila splnomocnená právna zástupkyňa žalobcu, ktorá požiadala predsedu valného zhromaždenia o oznámenie termínu, kedy bude môcť žalobca nahliadnuť do dokumentácie spoločnosti. Konateľ žalovaného uviedol, že termín mal oznámiť žalobca, čo však zo zápisnice z valného zhromaždenia konaného dňa 09.04.2015 nevyplýva. V zmysle záverov z valného zhromaždenia konaného dňa 17.06.2015, právna zástupkyňa žalobcu listom zo dňa 17.06.2015 oznámila žalovanému termíny, v ktorých by žalobca mohol nahliadnuť do dokladov spoločnosti v jej sídle. Na uvedený list reagovala spoločnosť listom zo dňa 25.06.2015, ktorým oznámila, že ani jeden z navrhovaných termínov spoločnosti nevyhovuje a že ohľadom nahliadnutia do dokladov spoločnosti zo strany žalobcu má byť zvolané mimoriadne valné zhromaždenie v priebehu mesiaca júl 2015. Žalobcovi nebola doručená pozvánka na mimoriadne valné zhromaždenie, na ktorom by mohol vykonať svoje právo a nahliadnuť do požadovaných dokladov spoločnosti. Žalovaný síce tvrdí, že žalobcovi nahliadnuť do dokladov spoločnosti nebráni, avšak toto právo mu už viac ako dva roky neumožňuje vykonať, keď odmieta sprístupniť požadované doklady. Žalobca ako spoločník namietal, že nemá žiadnu možnosť kontrolovať činnosť žalovaného a dlhodobo nedostal k dispozícii na nahliadnutie žiadne doklady spojené s podnikaním spoločnosti a nemal tak možnosť zhodnotiť stav spoločnosti. Podľa žalobcu je tu oprávnená obava, že v spoločnosti prostredníctvom konateľa, ktorý je zároveň aj spoločníkom žalovaného, dochádza k preskupovaniu a presmerovaniu aktív, ako aj k tlmeniu podnikateľskej činnosti spoločnosti v prospech iných obchodných subjektov, ako aj k porušeniu zákazu konkurencie zo strany druhého spoločníka.

4. Súd prvej inštancie vydal rozkaz na plnenie, proti ktorému podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že považuje petit rozkazu na plnenie za nevykonateľný, pretože na jednej strane ukladá žalovanému v lehote 15 dní od doručenia rozkazu na plnenie povinnosť poskytnúť žalobcovi v mieste sídla žalovaného k nahliadnutiu ním požadované doklady a na strane druhej má žalovaný v tejto lehote právo podať odpor voči rozkazu na plnenie. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobcu a jeho nárok neuznáva, nakoľko mu žalovaný nikdy nebránil v nahliadnutí do dokladov spoločnosti.

5. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 26.02.2019 upravil petit žaloby nasledovne: „Žalovaný je povinný každý prvý pracovný deň mesiaca v čase od 9:00 hod. do 15:00 hod. umožniť žalobcovi v sídle žalovaného nahliadať do nasledovných dokladov žalovaného a strpieť vyhotovenie ich fotokópií: účtovná kniha - denník žalovaného za roky 2012, 2013 a 2014; došlé a vyšlé faktúry žalovaného za roky 2012, 2013, 2014 a za rok 2015 do 16.07.2015; zmluvy uzatvorené žalovaným v rokoch 2012, 2013, 2014 a v roku 2015 do 16.07.2015; mzdové listy vystavené žalovaným za roky 2012, 2013, 2014 a za rok 2015 do 16.07.2015; zoznam hnutelného a nehnuteľného majetku žalovaného; zmluva o vypracovaní analýzy výhodnosti investičného zámeru žalovaného investovať do výstavby obnoviteľných zdrojov v Rumunsku; výpisy z bankových účtov žalovaného za roky 2012, 2013, 2014 a za rok 2015 do 30.06.2015, návrh základnej koncepcie podnikateľskej činnosti žalovaného v zmysle spoločenskej zmluvy, a to počnúc právoplatnosťou rozsudku až do doby, pokiaľ bude žalobca spoločníkom žalovaného“. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 12.04.2013, sp. zn. 27Cb/171/2010,

potvrdený rozsudkom Krajského súdu Nitra zo dňa 16.01.2014, sp. zn. 26Cob/86/2013. Žalobca doplnil petit aj o povinnosť žalovaného strpieť vyhotovenie fotokópií dokladov žalovaného, nakoľko žalovaný toto právo žalobcovi odopiera, čo vyplýva zo zápisnice z mimoriadneho valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 15.11.2018, kde je uvedené, že priebeh valného zhromaždenia je zakázané nahrávať, natáčať a rovnako je zakázané aj akýmkoľvek nežiaducim spôsobom zaznamenávať priebeh valného zhromaždenia, a to bez ohľadu na to, aké technické zariadenie by na tento účel bolo použité. Uvedený zákaz sa vzťahoval aj na vyhotovovanie obrazových záznamov predložených dokladov spoločnosti, pričom žalobca sa sťažoval na to, že ručne musí opisovať z účtovných dokladov spoločnosti. Žalobca dodal, že tiež nemal možnosť naplno realizovať svoje právo nahliadať do dokladov spoločnosti, nakoľko žalobcovi bolo umožnené nahliadnuť iba do účtovnej knihy - denníka žalovanej spoločnosti za rok 2015, ktorý nie je predmetom žalobného návrhu, z ktorého mu nebolo umožnené ani vyhotovovať si kópie vlastným zariadením, preto si žalobca musel ručne robiť poznámky, v dôsledku čoho pre krátkosť času nemal možnosť riadne preštudovať celý denník žalovaného za rok 2015 a ani nahliadnuť do ďalších dokladov za rok 2015. Predseda valného zhromaždenia zasadnutie valného zhromaždenia prerušil z dôvodu časovej zaneprázdnenosti s tým, že termín pokračovania bude všetkým spoločníkom spoločnosti včas oznámený. Následne bola dňa 17.01.2019 žalobcovi doručená pozvánka na pokračovanie v prerušenom zasadnutí mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti zo dňa 15.11.2018, z ktorej žalobca zistil, že valné zhromaždenie sa konalo (pokračovalo) dňa 10.01.2019 o 14:00 hod. Nakoľko žalobca sa o konaní valného zhromaždenia dozvedel až 7 dní po jeho konaní, objektívne sa ho nemohol zúčastniť. Navyše valné zhromaždenie konané dňa 10.01.2019 sa opätovne malo týkať len dokladov spoločnosti za rok 2015, pričom žalobca sa od roku 2013 bezúspešne domáha svojho práva nahliadnuť do dokladov žalovanej spoločnosti aj za roky 2012, 2013 a 2014. Ako ďalej žalobca uviedol, žalovaný má o predmetnom súdnom konaní vedomosť minimálne od marca 2016 a od roku 2013 má žalovaný vedomosť o tom, že žalobca má záujem nahliadnuť do dokladov žalovanej spoločnosti, pričom žalovaný až v októbri 2018 zvolal valné zhromaždenie, na ktorom sa mala prerokovať žiadosť žalobcu o nahliadnutie do dokladov žalovanej spoločnosti. Nie je zrejmé, z akého dôvodu by valné zhromaždenie malo prerokovávať žiadosť žalobcu o nahliadnutie do dokladov spoločnosti, keďže toto právo je spoločníkovi priznané priamo zákonom a valnému zhromaždeniu nevyplýva právomoc prerokovávať žiadosť spoločníka spoločnosti o nahliadnutie do dokladov spoločnosti.

6. Súd prvej inštancie poukázal na § 132 ods. 1, § 215 ods. 1, § 218 ods. 1, § 470 ods. 1 a 2 CSP, § 1 ods. 2, § 261 ods. 6 písm. a), § 105 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 122 ods. 1 a 2, § 135 ods. 1 Obch. zák. ako aj čl. VI., bod 7 písm. j) spoločenskej zmluvy spoločnosti žalovaného.

7. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobcova argumentácia, pre ktorú žiadal nahliadať do dokladov spoločnosti, a to, že od roku 2013 v spoločnosti žalovaného dochádza prostredníctvom konateľa k preskupovaniu a presmerovaniu aktív, ako aj k tlmeniu podnikateľskej činnosti spoločnosti žalovaného v prospech iných subjektov a že dochádza k porušeniu zákazu konkurencie zo strany konateľa spoločnosti, nie je pre posúdenie predmetnej veci relevantná. Právo spoločníka nahliadať do dokladov spoločnosti je neodňateľným právom požadovať od konateľa žalovaného informácie o záležitostiach žalovaného a nahliadať do dokladov žalovaného, ktoré nie je obmedzené rozsahom spoločníkom uvádzaných dôvodov nahliadania do dokladov spoločnosti. Súd dospel k jednoznačnému záveru, že vzťahy medzi spoločníkmi sú natoľko narušené, že nepovažoval za podstatné zisťovanie ďalších skutočností, ako uvádzaného porušovania zákazu konkurencie a prípadného ďalšieho nekalosúťažného konania, ktoré môže byť iným predmetom sporu. Konštatoval, že ustanovenie § 122 ods. 2 Obch. zák. predstavuje zákonom priznané právo žalobcu ako spoločníka vykonávať kontrolu žalovaného a konkrétne požadovať od konateľa žalovaného informácie o záležitostiach žalovaného a nahliadať do dokladov súvisiacich s činnosťou žalovaného. Uvedené oprávnenie nemožno žalobcovi ako spoločníkovi odňať. Okrem toho obdobná úprava práva žalobcu ako spoločníka žalovaného nahliadať do dokladov žalovaného je obsiahnutá aj v čl. VI. a čl. VIII. spoločenskej zmluvy žalovaného.

8. Prvoinštančný súd mal za preukázané, že žalobca sa domáhal priebežne už od roku 2013 nahliadania do dokladov spoločnosti písomne, ale aj v rámci účasti na valných zhromaždeniach, avšak žalovaný mu bránil vo výkone práva nahliadať do dokladov spoločnosti. Žalovaný reagoval tak, že je pripravený umožniť nahliadať do dokladov spoločnosti, avšak spoločnosť vyžaduje, aby termín nahliadania bol vopred dohodnutý, avšak žiaden termín do konania valného zhromaždenia dňa 15.11.2018, teda tesne pred termínom pojednávania dňa 27.10.2018 žalovaný ani neposkytol. Na valnom zhromaždení konanom dňa 09.04.2015 predseda valného zhromaždenia uviedol, že spoločnosť neodmieta žalobcovi

predložiť účtovné doklady spoločnosti, avšak tieto na nenachádzajú v sídle spoločnosti, ale v archíve na Kopčianskej ulici. Predseda valného zhromaždenia uviedol, že termín poskytnutia účtovnej dokumentácie žalobcovi oznámi dodatočne. Na valnom zhromaždení dňa 17.06.2015 splnomocnená právna zástupkyňa žalobcu požiadala predsedu valného zhromaždenia o oznámenie termínu, kedy bude môcť žalobca nahliadnuť do dokumentácie spoločnosti, nakoľko tento termín mal byť žalobcovi oznámený už po skončení predchádzajúceho valného zhromaždenia konaného dňa 09.04.2015. V zmysle záverov z valného zhromaždenia konaného dňa 17.06.2015 právna zástupkyňa žalobcu listom zo dňa 17.06.2015 oznámila žalovanému termíny, v ktorých by žalobca mohol nahliadnuť do dokladov spoločnosti v jej sídle. Na uvedený list reagoval žalovaný listom zo dňa 25.06.2015, ktorým oznámil, že ani jeden z navrhovaných termínov žalovanému nevyhovuje a ohľadom nahliadnutia do dokladov spoločnosti zo strany žalobcu má byť zvolané mimoriadne valné zhromaždenie v priebehu mesiaca júl 2015, avšak takéto valné zhromaždenie bolo zvolané až tesne pred termínom pojednávania v novembri 2018. Na valnom zhromaždení konanom dňa 29.06.2017 konateľ žalovaného L.. O. G. prisľúbil, že termíny možného sprístupnenia účtovných dokladov oznámi v lehote 7 kalendárnych dní.

9. Súd prvej inštancie konštatoval, že nemal zo žiadneho dôkazu predloženého v konaní za preukázané, že by žalovaný oznámil a poskytol termín nahliadania do dokladov spoločnosti až do dňa konania valného zhromaždenia 15.11.2018. Poukázal aj na účelovo zvolané valné zhromaždenie v deň konania súdneho pojednávania dňa 12.03.2019, na ktorom malo dôjsť ku zmene štruktúry spoločnosti zvolením nového konateľa a vzdania sa konateľa predchádzajúceho, pričom samotné pojednávania konané v rovnaký deň sa snažil žalovaný zmariť okrem zmeny v osobe konateľa, ktorú nevedel doložiť zápisnicou aj tvrdením, že nový konateľ sa mal stretnúť a dohodnúť so žalobcom na nahliadani do dokladov, čo súd považoval za ďalšiu obštrukciu zo strany žalovaného.

10. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanému umožnil nahliadať do dokladov žalovaného za obdobie od roku 2012, pričom predmetné doklady boli dostatočne druhovo konkretizované. Povinnosť žalovaného umožniť žalobcovi nahliadať do týchto dokladov raz mesačne v trvaní 6 hodín zabezpečiť realizáciu práva žalobcu vyplývajúceho z § 122 ods. 2 Obch. zák. počas trvania jeho účasti v spoločnosti, avšak len v rámci rozsahu určenom vo výroku rozsudku, ktorý nie je možné vnímať ako šikanóznny výkon práva. Zároveň neobstojí námietka žalovaného, že predmetný petit je nevykonateľný z toho dôvodu, že žalobca sa bude opakovane domáhať nahliadania, pričom z výroku petitu je jasné a zrejmé, do ktorých dokladov spoločnosti má právo žalobca nahliadať a po nahliadnutí do týchto dokladov, je povinnosť žalovaného splnená. V rámci rozsahu kontroly a spôsobu jej realizácie je možné dôvodiť výkladom ustanovení § 122 ods. 1 a ods. 2 Och. zák., že je možné si z tejto kontroly vyhotoviť aj kópie dokladov spoločnosti. Takisto námietka nevykonateľnosti petitu vo vzťahu k nákladom na vyhotovenie kópii dokladov je irelevantná, keďže je zrejmé, že takáto povinnosť žalovanému ani z výroku rozhodnutia, ani z ustanovenia § 122 ods. 2 Obch. zák., ani z ustanovení spoločenskej zmluvy nevyplýva. Ďalej súd ohľadom námietky nevykonateľnosti petitu ozrejmil, že určenie rozsahu dokumentov - zmlúv alebo faktúr nemusí byť špecifikované len hodnotou ich plnenia od určitej výšky. Žalobca požadoval jednu konkrétnu zmluvu, ktorá mala byť žalovaným uzavretá a o ktorej mal vedomosť ako aj ďalšie, ktorých špecifikáciu určil vymedzením doby, kedy mali byť uzavreté s ohľadom na tú skutočnosť, že žalovaný dlhodobo neumožňoval žalobcovi výkon jeho práva. Vykonateľnosť samotného petitu neznamena, že spoločník musí pomenovať každú jednotlivú listinu, ktorej sprístupnenia sa domáha a určiť hodnotu plnenia v rámci faktúr, zmlúv a požadovať len takýto rozsah jednotlivých dokladov. Dodal, že nie je možné právo spoločníka podľa § 122 ods. 2 Obch. zák. obmedzovať tým, že môže nahliadať len do konkrétnych dokladov, ktorých existencia mu je známa. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, keďže bol v plnom rozsahu úspešný.

11. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e) f), a h) CSP. Žalovaný o. i. namietať odňatie možnosti vyjadriť sa k predmetu konania novozvolenému konateľovi na pojednávaní dňa 12.03.2019 tým, že s týmto konajúcim súdom odmietol komunikovať ako so štatutárnym zástupcom žalovaného, a to napriek tomu, že bezprostredne po vstupe do pojednávacej miestnosti o sebe nový konateľ vyhlásil, že je novozvoleným konateľom žalovaného, pričom túto skutočnosť nikto z prítomných nerozporoval. Žalovaný zároveň namietať, že súd prvej inštancie konal s bývalým konateľom žalovaného (L.. O. G.) v priebehu pojednávania dňa 12.03.2019 tak, ako keby bol súčasným konateľom žalovaného, a to napriek tomu, že v priebehu tohto pojednávania bývalý konateľ preukázal zánik svojej funkcie. Podľa žalovaného došlo zo strany súdu k porušeniu zásady

rovnosti zbraní a tým bolo porušené právo žalovaného na spravodlivý súdny proces, keď súd usmerňoval žalobcu, aby upravil petit žaloby na pojednávaní dňa 25.01.2019. Ďalej žalovaný namietal, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy, a to výsluch žalovaného, výsluch L.. O. G., ktorý vykonáva od roku 2000 funkciu konateľa spoločnosti, či na pojednávaní dňa 12.03.2019 navrhnutý výsluch spoločníka žalovaného - L.. O. F., ako aj nového konateľa spoločnosti pána A., po vykonaní ktorých by bolo podľa názoru žalovaného preukázané, že žalovaný žalobcovi nijakým spôsobom nebránil vo výkone práv spoločníka. Žalovaný aj vo svojom odvolaní namietal nevykonateľnosť výroku napadnutého rozsudku ukladajúcemu šikanóznou povinnosť, ktorej splnenie nie je možné zo strany žalovaného vôbec preukázať. V prípade, že žalobca nahliadne do dokladov a urobí si z nich fotokópie, povinnosť žalovaného nezaniká a žalobca môže kedykoľvek iniciovať exekučné konanie, pričom žalovaný nemá efektívny prostriedok, ktorým by mohol preukázať, že si povinnosť uloženú napadnutým rozsudkom plní. Žalovanému sa javí povinnosť sprístupniť každý prvý pracovný deň mesiaca v čase od 8:00 do 15:00 všetky doklady spoločnosti za uvedené obdobie nanajvyš šikanózna, a to s ohľadom na ich množstvo a taktiež z toho dôvodu, že tieto nie sú skladované v sídle žalovaného a tieto ani nie je možné v celom rozsahu dopraviť do sídla spoločnosti bežným osobným motorovým vozidlom. Žalovaný s poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie, v ktorom bude potrebné, aby sa prvoinštančný súd na základe doterajšieho priebehu konania zaoberal najmä dostatočným zistením skutkového stavu, vykonal žalovaným navrhované dôkazy, zaoberal sa následnou otázkou právneho posúdenia veci, na základe čoho bude odôvodnený záver pre zamietnutie žaloby ako nedôvodnej alebo alternatívne, aby ho zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovanému prizná voči žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

12. K odvolaniu žalovaného vyjadril žalobca a uviedol, že zvolenie pána A. do funkcie konateľa nebolo súdu do okamihu vyhlásenia rozsudku nijakým hodnoverným spôsobom preukázané. Zdôraznil, že výsluch strany alebo výsluch svedka (právny zástupca žalovaného na pojednávaní konanom dňa 12.03.2019 najskôr navrhol vypočuť pána A. ako svedka a následne ho navrhol vypočuť ako stranu) nie je procesným právom žalovaného, tým je navrhovať vykonanie dôkazu, pričom toto právo žalovanému nebolo odňaté. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný ani počas konania pred súdom prvej inštancie a ani v odvolaní neuviedol žiadne rozhodujúce skutočnosti, na zistenie ktorých by bolo potrebné vypočuť pána A.. Pán A. bol do funkcie konateľa zvolený na valnom zhromaždení konanom dňa 12.03.2019, pričom dovtedy v žalovanej spoločnosti nefiguroval. Z uvedeného dôvodu nie je zrejmé, aké rozhodujúce skutočnosti by mali byť jeho výsluchom preukázané, keďže k obdobiu a ku skutočnostiam, ktoré boli predmetom konania, by sa nemohol vyjadriť ani ako svedok, ani ako strana. Žalovaný na pojednávaní dňa 12.03.2019 nepreukázal ani okamih zániku funkcie bývalého konateľa ani okamih vzniku funkcie nového konateľa a teda ani to, kto bol konateľom žalovanej spoločnosti v priebehu tohto pojednávania. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaným navrhované dôkazy, a to výsluch spoločníka L.. O. F. a nového konateľa spoločnosti pána A. nemali potenciál preukázať žiaden rozhodný skutkový poznatok, ktorý by nebol preukázaný iným listinným dôkazom založeným v súdnom spise.

13. Žalobca nesúhlasil s názorom žalovaného, že by sa mal domáhať svojho práva v súlade s § 129 ods. 2 Obch. zák. Žalobca sa žalobou domáhal svojho práva v súlade s § 122 ods. 2 Obch. zák., nakoľko zo zákona nevyplýva povinnosť žalobcu realizovať svoje právo nahliadať do dokladov spoločnosti výlučne len na valnom zhromaždení. V tejto súvislosti poukázal žalobca na rozsudok Krajského súdu Bratislava zo dňa 03.07.2013, sp. zn. 3Cob/120/2013. Podľa názoru žalobcu žalovaný ďalej nepravdivo tvrdil, že súd prvej inštancie uložil žalovanému okrem iného aj povinnosť, ktorej splnenie žalovaný v konaní preukázal predložením Zápisnice z valného zhromaždenia zo dňa 15.11.2018, ako aj Zápisnice z valného zhromaždenia zo dňa 10.01.2019. Zo Zápisnice z mimoriadneho valného zhromaždenia žalovanej spoločnosti zo dňa 15.11.2018 vyplýva, že žalobca nemal možnosť naplno realizovať svoje právo nahliadať do dokladov spoločnosti, nakoľko žalobcovi bolo umožnené nahliadnuť iba do účtovnej knihy - denníka žalovanej spoločnosti za rok 2015 a musel si ručne robiť poznámky, teda pre krátkosť času už nemal možnosť riadne preštudovať celý denník žalovaného za rok 2015 a ani nahliadnuť do ďalších dokladov za rok 2015, ktoré sú predmetom žalobného návrhu. Žalovaný nepreukázal, že by žalobcovi od roku 2013 umožnil nahliadnuť do tých dokladov, ktoré sú špecifikované v rozsudku. Záverom žalobca uviedol, že považuje rozsudok súdu prvej inštancie za správny a zákonný.

14. K vyjadreniu žalobcu sa následne vyjadril žalovaný. Uviedol, že práve žalobca na pojednávaní dňa 12.03.2019 potvrdil zvolenie pána A. do funkcie konateľa žalovaného. Žalovaný opätovne uviedol, že porušenie procesných práv nemyslel v tom, že súd nevykonal ním navrhnuté dôkazy, ale v tom,

že konateľovi žalovaného nebolo pred súdom umožnené sa riadne vyjadriť. Žalovaný naďalej zotrval na názore, že žaloba žalobcu bola podaná predčasne z dôvodu, že tento nevyčerpal všetky zákonné možnosti, aby nahliadol do dokladov spoločnosti, v ktorej je spoločníkom. Žalobca v konaní nepreukázal, že v súlade ustanovením § 129 ods. 2 Obch. zák. požiadal o zvolanie valného zhromaždenia žalovaného, na ktorom by sa domáhal umožnenia nahliadnuť do dokladov žalovaného, naopak žalovaný jednoznačne preukázal, že žalobcovi bolo na valnom zhromaždení umožnené nahliadať do dokladov spoločnosti za rok 2015, a to nielen do účtovného denníka žalovaného za rok 2015, ale do všetkých dokladov žalovaného za rok 2015. Žalovaný opätovne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, resp. aby ho zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovanému prizná voči žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu (100%), vrátane trov odvolacieho konania.

15. Z ďalšieho vyjadrenia žalobcu vyplýva, že zotrváva na svojich predchádzajúcich skutkových a právnych tvrdeniach.

16. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach dôvodov a v rozsahu odvolania podľa § 379 CSP a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP) a po oboznámení sa s obsahom spisu a dôvodmi odvolania žalovaného dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

17. Odvolací súd po preštudovaní predloženého spisového materiálu zistil, že žalobca sa svojou žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanému poskytnúť žalobcovi k nahliadnutiu doklady týkajúce sa žalovaného, presne špecifikované v návrhu. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobe žalobcu vyhovel, nakoľko dospel k záveru, že ustanovenie § 122 ods. 2 Obch. zák. predstavuje zákonom priznané právo žalobcu ako spoločníka vykonávať kontrolu žalovaného a konkrétne požadovať od konateľa žalovaného informácie o záležitostiach žalovaného a nahliadať do dokladov súvisiacich s činnosťou žalovaného, pričom právo požadovať od konateľa žalovaného informácie o záležitostiach žalovaného a nahliadať do dokladov žalovaného nie je obmedzené rozsahom spoločníkom uvádzaných dôvodov nahliadania. Súd prvej inštancie mal za to, že toto zákonom priznané oprávnenie nemožno žalobcovi ako spoločníkovi odňať. Napadnutým rozsudkom umožnil súd prvej inštancie žalobcovi nahliadať do dostatočne druhovo konkretizovaných dokladov žalovaného za obdobie od roku 2012, a to raz mesačne v trvaní 6 hodín počas trvania jeho účasti v spoločnosti. Rámec rozsahu tohto práva nemožno podľa prvoinštančného súdu považovať za šikanóznny výkon práva, rovnako periodicita jeho výkonu nie je spôsobilá žalovaného neprimerane obmedzovať v činnosti alebo mu spôsobovať neprimerané náklady. Súd prvej inštancie zdôraznil, že z výroku petitu je jasné a zřejmé, do ktorých dokladov spoločnosti má právo žalobca nahliadať a po nahliadnutí do týchto dokladov, je povinnosť žalovaného splnená, preto neobstojí žalovaného námietka nevykonateľnosti petitu z dôvodu, že žalobca sa bude opakovane domáhať nahliadania, resp. vo vzťahu k nákladom na vyhotovenie kópií dokladov, nakoľko takáto povinnosť žalovanému z výroku rozhodnutia ani z ustanovenia § 122 ods. 2 Obch. zák. nevyplýva. K námietke žalovaného týkajúcej sa nevykonateľnosti petitu, keď žalobca v návrhu nevymedzil doklady-zmluvy uzatvárané spoločnosťou určením vyššej hodnoty plnenia súd prvej inštancie uviedol, že určenie rozsahu dokumentov nemusí byť špecifikované len hodnotou ich plnenia od určitej výšky a vykonateľnosť samotného petitu neznamená, že spoločník musí pomenovať každú jednotlivú listinu, ktorej sprístupnenia sa domáha a určiť hodnotu plnenia v rámci faktúr, zmlúv a požadovať len takýto rozsah jednotlivých dokladov. Právo spoločníka nemožno podľa § 122 ods. 2 Obch. zák. obmedzovať tým, že môže nahliadať len do konkrétnych dokladov, ktorých existencia mu je známa.

18. Odvolací súd sa s uvedeným záverom súdu prvej inštancie nestotožňuje a to s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Obdo/21/2019 zo dňa 29.05.2019 (ďalej aj ako R 44/19). V predmetnom rozhodnutí Najvyšší súd SR ustálil záver, že právo spoločníka na informácie a právo spoločníka nahliadať do dokladov spoločnosti podľa ustanovenia § 122 ods. 2 Obch. zák. nie je neobmedzené, ale vzťahuje sa na tie informácie a doklady spoločnosti, ktoré sa týkajú hospodárenia spoločnosti a nakladania s jej významnejším majetkom, ktoré môžu mať vplyv na likviditu spoločnosti a v konečnom dôsledku aj na hodnotu obchodného podielu spoločníka, resp. na výšku jeho podielu na zisku spoločnosti. Zároveň právo spoločníka na informácie a na nahliadanie do dokladov spoločnosti v zmysle predmetného ustanovenia podlieha určitým limitom. Odvolací súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozhodnutí nezaoberal účelom žiadosti spoločníka na nahliadnutie do dokladov a materiálov spoločnosti, a to tak v kontexte rozsahu ako aj doby, počas

ktorej môže spoločník (žalobca) nahliadať do dokladov. Nemožno sa preto stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, že právo spoločníka nie je limitované, pričom z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie sa limitom vôbec nezaoberal. Vychádzajúc z rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Obdo/21/2019 limitom sa rozumie rozsah informácií, ktoré môže spoločník žiadať a dokladov, do ktorých je oprávnený nahliadať. Tento rozsah je daný najvýznamnejšími úkonmi a záležitosťami spoločnosti týkajúcimi sa hospodárenia a významnejšieho majetku spoločnosti, a ktoré môžu mať napr. vplyv na likviditu spoločnosti a v konečnom dôsledku aj na hodnotu obchodného podielu spoločníka, resp. na výšku podielu spoločníka na zisku spoločnosti, a teda pod tento rozsah nemožno zahrnúť právo dožadovať informácií alebo sprístupnenia dokladov týkajúcich sa bežného chodu spoločnosti, pod ktorým možno rozumieť nielen obstarávanie bežného spotrebného materiálu, resp. bežné, každodenné úkony, ku ktorým dochádza v rámci činnosti spoločnosti, ale aj personálne zabezpečenie spoločnosti, aby mohla vôbec vykonávať činnosť. Zároveň spoločník nesmie uplatňovať svoje práva šikanóznym spôsobom, ktorý by obmedzoval spoločnosť pri výkone svojej činnosti, alebo ktorý by ukladal spoločnosti neprimerané povinnosti. Súd má tak posúdiť, či v konkrétnej veci, v ktorej sa spoločník žalobou domáha sprístupnenia dokladov spoločnosti, sa jedná o doklady, ktoré má spoločník právo požadovať, alebo sa jedná o doklady, ktoré sa týkajú bežného chodu spoločnosti, a do ktorých majú právo nahliadať len členovia dozornej rady, nakoľko právo nahliadať do všetkých dokladov spoločností zákon zveruje členom dozornej rady, pričom ani v spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorá nemá zriadenú dozornú radu, neprechádzajú pri výkone práva podľa ustanovenia § 122 ods. 2 Obch. zák. na spoločníka oprávnenia, ktoré zákon zveruje dozornej rade ako kontrolnému orgánu spoločnosti.

19. V súvislosti s námietkou žalovaného týkajúcou sa nevykonateľnosti výroku napadnutého rozsudku ukladajúceho povinnosť, ktorej splnenie nie je možné zo strany žalovaného vôbec preukázať, odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí žiadnym spôsobom neustálil, ako by bola vykonateľnosť rozhodnutia v danom prípade posudzovaná, resp. kedy by nastal moment splnenia povinností žalovaného, ktoré mu boli v rozhodnutí uložené.

20. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

21. Podľa § 391 ods. 1 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

22. So zreteľom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP mu vec vrátil na ďalšie konanie. Úlohou súdu prvej inštancie bude vec opätovne prejednať a rozhodnúť v intenciách uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Obdo/21/2019 zo dňa 29.05.2019 ako aj ustálenej súdnej praxe. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie podľa § 396 ods. 3 CSP aj o náhrade trov odvolacieho konania.

23. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).